

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2019, č. j. 10.01-000063/19-002 a č. j. 10.01-000064/19-002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2019, č. j. 8 A 29/2019 – 31,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 31. 12. 2019 doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele), která směřuje proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým soud zastavil řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku. Součástí kasační stížnosti byla žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Usnesením ze dne 11. 6. 2020, č. j. 6 As 279/2019 – 10, Nejvyšší správní soud obě stěžovatelovy žádosti zamítl, a vyzval jej, aby do 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně jej poučil o následcích případného nezaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 6. 2020

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že *„[n]eby-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu*

kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[4] Patnáctý den lhůty připadl na sobotu 4. 7. 2020, poslední den lhůty pro zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci se tak posunul na úterý 7. 7. 2020 (5. 7. – neděle, 6. 7. – státní svátek). Stěžovatel však poplatek v této lhůtě nezaplatil. Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Do dnešního dne stěžovatel nepředložil ani plnou moc, nad výše uvedený důvod pro zastavení řízení tak byl dán i důvod pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Dne 1. 7. 2020 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno stěžovatelovo podání nazvané „vyjádření k usnesení“, ve kterém uvádí, že na zaplacení soudního poplatku a úkonů kvalifikovaného zástupce nemá dostatek prostředků. Nejvyšší správní soud neshledal, že by toto podání svým obsahem bylo opakovanou žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, o níž by byl povinen rozhodnout. Takovou povinnost má soud jen v případě, žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (srov. rozsudek ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65). Stěžovatelova první žádost byla usnesením č. j. 6 As 279/2019 – 10, zamítnuta nikoliv po posouzení jeho majetkových poměrů, ale z důvodu zjevné neúspěšnosti podané kasační stížnosti. Ani případné nové informace o finančních poměrech stěžovatele tak nemohly založit důvod pro nové posouzení žádosti.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 16. července 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu